

Het spirituele Kerstpakket

Als kind vond ik het Kerstfeest een sprookje waar ik niet genoeg van kon krijgen. Ik was in een andere wereld: de enige dagen in het jaar waarop er kaarsjes werden gebrand, op tafel na de kerstmis en de morgen daarna nog een keer. Maar vooral bij onze kerststal, door mijn vader zelf gemaakt, met beeldjes waarvan bij sommige de hoofdjes zichtbaar gelijmd waren. En de kerststal in de kerk waar we van afstand ademloos naar keken: het jaarlijkse kunstwerk van de koster dat we 's middags gingen bezoeken. Dan mochten we een stuiver of dubbeltje in het jaknik engeltje doen. We hadden er lang naar uitgekeken en waren op school weken lang goed voorbereid. Later, toen ik wat groter was, werd het Kerstfeest gewoner. Extra grotpapier en een heuse kerstboom met lichtjes bracht het sprookje ook niet meer terug. Je moet er kind voor zijn en kunnen geloven.

Ook nu nog proberen we met Kerstmis een droomwereld te scheppen. We worden er ook op allerlei manieren toe aangezet. Voor velen is het winkelen opwindend: in de donkere dagen zorgt een zee van lichtjes voor een roezige stemming die uitnodigt tot roekeloosheid. Tot op het moment dat je beseft dat je niet meer bent dan een consument, zeker als je op de kleintjes moet letten. Ook het Kerstpakket, meestal ontdaan van al het persoonlijke, is langzamerhand een verplicht nummer en zeker geen verrassing meer. Zelfs dankbaarheid is niet meer nodig.

De behoefte aan het vieren van het kerstfeest is onuitroeibaar zeker in de verwarrende werkelijkheid waarin we verkeren. Het is ook een uiting van de diepmenselijke behoefte dichterbij het wezenlijke te komen en het grijpbaar te maken voor het door de vingers glipt: een jaarlijkse spirituele oefening. Meestal denken we dan vanzelf aan de ander en voelen we ons tekortschieten, misschien zelfs schuldig. Want anders dan 'goeroes en zelfhulpmakelaars' vaak beweren: spiritualiteit gaat niet over jezelf:

Spiritualiteit gaat over het beseft dat je onderdeel bent van een groter geheel en hoe je je daartoe verhoudt om het maar in hedendaagse taal te zeggen.

Kerstmis is voor mij een spiritueel feest. Een kans om met beide handen aan te grijpen en geen sprookje waar we nietsvermoedend in gaan geloven. Het Kerstverhaal biedt genoeg aanknopingspunten als je kijkt naar alle rollen die de figuren spelen rondom een pasgeboren kind dat zelf nog niets kan zeggen en waarvoor ongeboren geen plaats was in de herberg. Het zijn de sprookjes rond Kerstmis die het Kerstfeest doen mislukken. Natuurlijk willen we dat voorkomen. Als u goed rondkijkt zijn er nog wel spirituele Kerstpakketten misschien wel gratis en anders kunt u er een zelf maken om een mislukte Kerst te voorkomen.

JvdB

